

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Nicolaev Ghenadie,
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Ivanov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Ivanov Oleg XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.01.2016 – 29.03.2016;

Instanța de apel: 24.06.2016 – 14.11.2016;

Instanța de recurs: 16.06.2017 – 01.11.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 martie 2016, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Ivanov Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin.(2) și art. 217² Cod penal, și în baza acestei legi și, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2), 82 alin. (2) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - 8 (opt) luni închisoare;

- în baza art. 217² Cod penal - 1 (unu) an 4 (patru) luni închisoare cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai gravă, definitiv i-a fost stabilit lui Ivanov Oleg 1 (unu) an și 4 (patru) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Ivanov Oleg contrar prevederilor Legii nr. 382 din 06 mai 1999 cu privire la circulația

substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor, a comis circulația ilegală a substanțelor psihotrope în proporții mari, fără scop de înstrăinare, precum și circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în următoarele circumstanțe.

Astfel, inculpatul, Ivanov Oleg, urmărind scopul producerii substanțelor narcotice și psihotrope a păstrat până la momentul ridicării acestora în incinta Inspectoratului de Poliție XXXXX amplasat pe bd. XXXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, adică până la 24 octombrie 2015, orele 12:20, precursorii substanței narcotice și psihotrope - pseudoefedrina conținute 20 comprimate din cele două blistere de culoare verde cu inscripția „RHINOSTOP”, efedrină (0,84 gr) conținută în pachetul de hârtie multicoloră cu praf de culoare sur - cafeenie, fosfor 1,948 g (0,274 + 1,674 gr) conținut în pachetul de hârtie multicoloră cu praf de culoare violetă, ioni de fosfor depistați pe suprafața pensulei și obiectului metalic, acid clorhidric conținut în lichidul de culoare galben cafeenie, cu volumul de 3 ml, în seringă cu volumul de 20 ml, fapt stabilit prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 10179 din 10 noiembrie 2015.

Tot el, Ivanov Oleg, a păstrat fără scop de înstrăinare până la momentul ridicării acestora în incinta Inspectoratului de poliție XXXXX amplasat pe bd. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, adică până la 24 octombrie 2015 orele 12:20, substanță psihotropă - metamfetamină (0,164 g în stare uscată) în lichidul de culoare violetă (8,2 ml), din flaconul din polimer de culoare albă, ce constituie conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 proporție mare, substanță stabilită prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 10179 din 10 noiembrie 2015.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Ivanov Oleg să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor apelanta a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată față de inculpat este prea aspră;

- la aplicarea pedepsei, instanța de judecată a luat în considerație inclusiv și persoana celui vinovat și circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea. Conform p. 12 din Hotărârea Explicativă a CSJ nr. 8 din 11 noiembrie 2013 - săvârșirea unei infracțiuni grave sau deosebit de grave nu exclude posibilitatea stabilirii unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege. În acest caz, instanțele de judecată trebuie să verifice în detalii prezența în cauză a circumstanțelor excepționale care servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal și să le reflecte în partea descriptivă a sentinței.

Potrivit art. 78 alin. (1) Cod penal și p. 10 din Hotărârea Explicativă a CSJ nr. 8 din 11 noiembrie 2013, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțele atenuante în săvârșirea infracțiunii acestea se răsfrâng asupra

pedepsei principale, care poate fi redusă sau schimbată în limitele prevăzute de lege. O pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune, se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal. Prin urmare la condamnarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 și 217² Cod penal, consideră, că urmau să fie luate în considerație cumulul circumstanțelor atenuante reținute prin sentință, și în acest sens ulterior să se stabilească pedeapsa non-privativă de libertate;

- stabilirea unei pedepse mai blânde decât închisoarea cu executare, ar asigura atingerea scopului său, deoarece inculpatul, Ivanov Oleg, fiind dependent de droguri urmează a fi tratat și nicidecum pus în închisoare pentru a fi supus riscului de a se droga în continuare, mai ales că i-a fost stabilită executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, unde de fapt Ivanov Oleg a și devenit dependent de droguri;

- aflarea în detenție a inculpatului Ivanov Oleg pe orice termen va influența negativ asupra sa, având în vedere faptul ca el urmează să fie tratat de consumul de substanțe narcotice pentru a evita stările de servaj;

- prin infracțiunea comisă de către Ivanov Oleg și-a făcut rău doar lui personal și nu a afectat pe nici o persoană din societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Panov Diana în numele inculpatului Ivanov Oleg, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, în baza dispozițiilor art. 217², art. 217 alin. (2), Cod penal, și anume „păstrarea precursorilor în scopul producerii substanțelor narcotice și psihotrope a comis circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii substanțelor narcotice și psihotrope” și respectiv „păstrarea substanțelor psihotrope în proporții mari și fără scop de înstrăinare”.

Totodată, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile martorului Cociu Gheorghe;
- declarațiile martorului Filip Victor;
- proces-verbal privind actele de constatare;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 24 octombrie 2015;
- procesul-verbal de examinare a obiectelor din data de 21 decembrie 2015;

- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 10179 din 10 noiembrie 2015.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, încadrarea juridică corectă și anume art. 217 alin. (2), art. 217² Cod penal.

A mai reținut instanța de apel că considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Totodată, instanța de apel a menționat că motivele invocate în cererea de apel nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

Instanța de apel a conchis, că pedeapsa penală aplicată inculpatului, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin.(2), art. 217² Cod penal este una legală, iar motivele invocate de avocatul inculpatului, în cererea de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

Mai mult, instanța de apel a indicat, că, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că la individualizarea și stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului, în prima instanță corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (a comis două infracțiuni ușoare), de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (care nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consum de substanțe narcotice (opii), anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor intenționate, iar antecedentul penal nu este stins, de atitudinea lui față de cele comise: și-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii incriminate, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea: a contribuit activ la descoperirea infracțiunii), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

A mai invocat instanța de apel, că prima instanță în mod just a aplicat în privința inculpatului, prevederilor art. 34, 82 Cod penal care indică că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă

periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod și a stabilit în privința inculpatului Ivanov Oleg, o pedeapsă în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - 8 luni închisoare și în baza art. 217² Cod penal - 1 an și 4 luni închisoare cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat, că prima instanță în mod corect a aplicat în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, considerând că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de 4 ori pentru comiterea infracțiunilor cu intenție.

În acest context, instanța de apel a considerat că aplicarea în baza unor sentințe anterioare a unei sancțiuni penale, inclusiv și sub formă de închisoare urma să-l convingă pe Ivanov Oleg despre necesitatea corijării comportamentului și încetării conduitei infracționale, însă inculpatul și-a continuat activitatea ilegală, prin ce a demonstrat, că pedepsele anterioare nu și-au atins scopul și aflându-se în stare de libertate nu a conștientizat prejudiciabilitatea acțiunilor sale și importanța valorilor sociale lezate, și a comis o nouă infracțiune după eliberarea din detenție.

A mai menționat instanța de apel, că potrivit prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Instanța de apel a reținut că Ivanov Oleg, fiind anterior condamnat de două ori pentru infracțiuni intenționate, a săvârșit din nou cu intenție două infracțiuni, iar la momentul comiterii prezentei infracțiuni (data de 18 ianuarie 2015) antecedentele penale în privința inculpatului, Ivanov Oleg, nu erau stinse, din care considerente instanța de apel reține comiterea prezentei fapte prejudiciabile în stare de recidivă periculoasă.

Astfel, în speță este prezentă interdicția reglementată de lege în aplicarea art. 90 Cod penal, ce nu oferă posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate vinovatului, dat fiind faptul că inculpatul a săvârșit prezenta infracțiune în stare de recidivă periculoasă.

Mai mult ca atât, a menționat instanța de apel, că în virtutea prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, prevederile alin. (1) nu se aplică persoanelor adulte în cazul aplicării pedepsei detențiunii pe viață, în cazul recidivei de infracțiuni sau al săvârșirii de infracțiuni prevăzute la art. 166¹ alin. (2)–(4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a indicat că din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv, că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conform cerințelor legii.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, prin intermediul oficiului poștal, la 30 decembrie 2016, în termen, declară recurs ordinar inculpatul Ivanov Oleg.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- vina își recunoaște integral, însă consideră pedeapsa prea aspră, dat fiind faptul că este invalid de gr. I și nu se poate ridica din pat. În ultima perioadă a suferit o intervenție chirurgicală la coloana vertebrală, iar în viitorul apropiat mai este necesar să fie operat, însă dacă va fi arestat nu va putea efectua operația și va rămâne invalid;

- de narcomanie s-a vindecat, fapt ce se confirmă prin extrasul medical anexat la materialele dosarului.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului, a fost individualizată potrivit prevederilor legale, în acest sens nefiind admise erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează, că temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit recursului, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de temeii nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an și în baza art. 217² Cod penal, a cărui sancțiune prevede amendă în mărime de la 800 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a menționat, că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, deoarece anterior inculpatul a fost condamnat de 4 ori pentru comiterea infracțiunilor comise cu intenție: prin sentința Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din data de 02 februarie 1999, în baza art. 120 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 42 Cod penal (redacția legii din 1961) la 5 ani închisoare condiționat; prin sentința Judecătoria Centru,

mun. Chișinău din 27 septembrie 2007 și decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2008, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul încheierii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2010 a fost eliberat condiționat înainte de termen cu 1 an 4 luni și 5 zile, pedeapsa este executată; prin sentința Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 26 aprilie 2012 în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Totodată, potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau a mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Conform alin. (2) art. 34 Cod penal, recidiva se consideră periculoasă dacă 1) persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune și 2) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă.

Prin urmare, instanța de recurs menționează drept întemeiată reținerea instanțelor ierarhic inferioare privind săvârșirea de către Ivanov Oleg a infracțiunii în stare de recidivă, or, ultimul fiind condamnat la 26 aprilie 2012 la 2 ani închisoare, respectiv fiind eliberat din custodia instituțiilor penitenciare la 26 aprilie 2014, iar la 24 octombrie 2015 săvârșește din nou o infracțiune intenționată, dată la care nu era stins antecedentul penal precedent.

Mai mult decât atât, conform art. 82 alin.(2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei, cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Colegiul penal mai statuează că în speța dată, la fel, este imposibilă aplicarea normei art. 90 Cod penal, or, potrivit aliniatului (4) din articolul sus citat, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de

grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul Ivanov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Ivanov Oleg XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir